

rens Udtalelse, men naar Ordførerens Udtalelse figter langt videre og kan have skjæbnevangre Følger som anvendelig paa Forhold af en ganske anden Natur end de, der foreligge, saa maa jeg protestere imod, at vi anerkjende det. Vil Ministeren sige, at vi vedtog disse Endringer om 25,000 Kr. og 80,000 Kr. for de to Slags Baner, saa er det rigtigt, forsaavidt det da foreliggende Lovforslag angik; Andet laa der ikke i vor Afstemning i Fjor. Vi komme nok til at forsøge, om Folkethinget staar paa Ministerens Standpunkt i det Spørgsmaal, støttet af det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojsen), eller om det staar paa et andet Standpunkt.

Judenrigsministeren (Singerlev):

Jeg vil blot sige til det ærede Medlem i al Korthed, at jeg tænker bedre om Folkethinget end han. Uden at jeg vil stige for høit op og sige, at der er givet en Norm for alle Tider, falder det mig dog ikke ind, at Folkethinget vil løbe fra sin Afstemning i Fjor saaledes, at den ingen Betydning skulde have for Fremtiden, naar det udtrykkelig blev udviklet forud for den, at her søgte man at komme ind paa noget Nyt. Andet har jeg ikke høvdet. At jeg har følt mig bunden ved denne Afstemning i den Forstand, at jeg har søgt at faae de dert liggende Principer frem, har det ærede Medlem jo ikke bebrejdet mig, og det kunde han heller ikke med Jøve bebrejde mig. Jeg har altsaa udtalt mig til Gunst for Folkethinget, forsaavidt jeg ikke kan tænke mig, at man vil uden Grunde pludselig gaa over til et andet Standpunkt. Jeg har ikke angrebet det ærede Medlems Ordførerstilling i Finantsudvalget, men jeg har blot sagt, at han i en Række af Aar nok kunde lide, at Finantsudvalget og dets Ordfører satte Stemplet paa mange Ting.

Bojsen: Maa jeg gjøre opmærksom paa, at der i det ærede Medlems Brug af Ordet „bunden“ er en Tveetydighed. Man kan være bunden paa to Maader. Det ærede Medlem taler om at være bunden ved en Norm, ved en Lov; det er Noget, hvorom der ikke kan være Spørgsmaal her. Men der kan ogsaa være Tale om en anden Maade at føle sig bunden paa, og det tror jeg, er Tilfældet her. Den Stilling, som et Udvalg indtager i Salen, kan ikke være saaledes, at det kan paalægge Forsamlingen, paa hvis Vegne det paa en Maade komme til at optræde, nogen Norm eller bindende Lov; men jeg tror, at ethvert Udvalg har ogsaa i den Henseende en vis Bemyndigelse fra Folkethinget, at

man kan vente, at, hvad Udvalget aftaler med en Minister, vil Folkethinget ogsaa til en vis Grad føle sig bundet ved, om end ikke som Norm. Det ærede Medlem vil snart faae Leilighed til at ønske, at den Overenskomst, vi i Fjor sluttede, havde haft et videre Omraade, end den havde, og at ogsaa en anden Del af Lovgivningsmagten skulde have følt sig bunden derved. Da jeg har Ordet, maa jeg tillige gjøre opmærksom paa, at min Stilling som Medlem af dette Udvalg i Aar er ogsaa en Illustration til, at Overenskomsten ikke var en bindende Norm, forsaavidt jeg i Genhold til denne Overenskomst sluttede mig til Forslaget om 25,000 Kr. pr. Banemil i Fjor og i Aar deltager i at stille Forslag om 80,000 Kr. pr. Banemil. De Herrer ville se, at begge disse Tal ligger indenfor den Kamme, som Overenskomsten omfattede, nemlig at Tilskud til private Baner skulde bevæge sig mellem 25,000 og 80,000 Kr. pr. Banemil. Jeg skylder maaste at føie til, hvorfor jeg har anset det for at være rigtigt at forandre min Stilling saaledes, at jeg i Aar er med til at anbefale 80,000 Kr. Grunden er simpelt hen den, at jeg erkjender, at dels har Veile—Give-Banen særlig vanskelige Byggeforhold, idet Egnen frembyder mange tekniske Vanskeligheder, og dels har Punktet Give en egen central Beliggenhed. Der kan som Fortættelse af Veile—Give-Banen foreligge forskjellige Muligheder. Den kan blive et Tilknætningspunkt til en Midt-Sjællands-Bane; den kan blive et Led af en Hølstebro Bane, den kan blive et Led af en Vestbane til Slagod. Den indeholder forskjellige Fremtidsmuligheder. Under Hensyn dertil har Flertallet troet at kunne gaa med til at forhøje Tilskuddet til 80,000 Kr., saa meget mere som vi have Grund til at antage, at denne Bane ikke kan bygges med mindre Statstilskud. Jeg anbefaler derfor Flertallets Indstilling, trods det, at den er forskjellig fra Indstillingen i Fjor.

Berg: Da vi under senere Behandlinger komme nærmere ind paa dette Spørgsmaal, skal jeg ikke forfølge Sagen videre under denne Forhandling. Min Indvending mod Ministerens Paastand, der ogsaa rammer den ærede Ordfører, er en Protest mod den Forhandlingsmaade, navnlig fra Udvalgets Medlemmers Side, som derved er kommet frem.

Da ikke flere begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.